

**FRANJEVAČKA CRKVA
SV. IVANA KRSTITELJA U ZEMUNU
TJEDNE OBAVIJESTI**

GODINA III. broj 183 9. kolovoza 2015.

19. NEDJELJA KROZ GODINU (B)

U ono vrijeme: Židovi mrmljahu protiv Isusa što je rekao: »Ja sam kruh koji je sišao s neba.« Govorahu: »Nije li to Isus, sin Josipov? Ne poznajemo li mu oca i majku? Kako sada govori: 'Sišao sam s neba?'«

Isus im odvrati: »Ne mrmljajte među sobom! Nitko ne može doći k meni ako ga ne povuče Otac koji me posla; i ja ću ga uskrisiti u posljednji dan. Pisano je u Prorocima: Svi će biti učenici Božji. Tko god čuje od Oca i pouči se, dolazi k meni. Ne da bi tko vidio Oca, doli onaj koji je kod Boga; on je vidio Oca. Zaista, zaista, kažem vam: tko vjeruje, ima život vječni. Ja sam kruh života. Očevi vaši jedoše u pustinji manu i pomriješe. Ovo je kruh koji silazi s neba: da tko od njega jede, ne umre. Ja sam kruh živi koji je s neba sišao. Tko bude jeo od ovoga kruha, živjet će uvijek. Kruh koji ću ja dati tijelo je moje – za život svijeta.«

***Kušajte i vidite
kako je dobar
Gospodin!***

Blagoslivljat ću
Gospodina
u svako doba,
njegova će mi
hvala biti svagda
na ustima!

Nek' se
Gospodinom duša
moja hvali,
nek' čuju ponizni
i nek' se raduju!

ISUS BOŽJI DAR (kruh života) LJUDIMA

Moderna psihologija uči nas da dijete uči životne geste (ponašanje), kao i jezik od starijih. Poslije i ljubav usmjerava prema imitiranju: utvara se prema onome koga se ljubi, pa i imitira ga se. To nam svjedoče stariji s pravom. Sveti Pavao poziva: „Nasljedujte Boga jer vi ste njegova ljubljena djeca.“

Imitiranje Boga Oca događa se po imitiranju Isusa, koji je “vidljiva slika nevidljivog Boga”. Nemoguće je imitirati Boga bez da se ne imitira Isusa. Ovo je osnovica cijelog kršćanskog duhovnog života. Na ovo nas upućuje duhovni učitelj Toma Kempenac u svojoj knjizi „Nasljedovanje Isusa Krista“. Jasno je da od nas nitko ne može obnoviti Isusov život u njegovim svakodnevnim detaljima. To je pokušao sv. Franjo Asiški. Ali svi smo pozvani da berem djelomično u nečemu nasljedujemo Isusa.

Ako ne možemo u njegovoj 'božanstvenosti' mogli bi u njegovom 'čovještvu'. Kroz Isusa je Bog progovorio i otkrio svoj odnos prema ljudima i ljudski odnos prema Bogu. Isus je Božji dar ljudima. I kroz Isusa se najviše očitovala Božja ljubav prema ljudima, prema svakom čovjeku. Tako možemo reći da je Božja bit ljubav – Bog je

ljubav! (Sv. Ivan). Bog je Bog jer ljubi, jer se daruje svima nama, svim bićima. Po svojoj ljubavi on nam svima daruje postojanost. Zato je i svim bićima cilj da nasljeduju Boga, da ljube. Što više ljube više su slični Bogu, više nasljeduju Boga.

Da bi čovjek bio istinski čovjek potrebno

je da ljubi. I Isus nam je pokazao kako se božanski ljubi. Sv. Ivan kaže: mi smo ljubav upoznali i povjerovali joj. To je istinsko vjerovanje. Učenici su dirali Isusovo predanje, on im se potpuno predao, a kako se predao u ruke čovječje oni su ga prihvatili i slijedili, asimilirali. Slikovito rečeno, apostoli su 'pojeli' Isusa i s njime se izjednačili.

Oni su ga shvatili kao svoj životni kruh. Novi čovjek i nova era trebali bi biti po Isusovu liku, nasljedovati Isusa Krista. A Isusov lik je uzvišeniji od prvoga (prirodnog) Adama. I sad se nama postavlja pitanje da li želimo biti kao Isus. Ako to ne želimo onda je uzaludna cijela Isusova ponuda da se

preobrazimo i postanemo ljudskiji ljudi. A Bog nas poziva i nudi nam sredstva da postanemo kao Isus, da postanemo njegovi sinovi i kćeri. Isus je postao 'kruh' novog čovjeka. Baš samog čovjeka. Isusom se treba hraniti, udisati njegov duh i njegov život. U nas s njime ulazi besmrtnost. Oni koji žive Isusa živjet će i njegovu vječnost. Samo Božja ljubav hrani čovjeka u onome čega je čovjek najgladniji. Zar čovjek nije najgladniji ljubavi.

Dapače, svakodnevni kruh najslade jedemo ako je izraz ljubavi. Ako roditeljski kruh nije govor ljubavi, kao da nam nije životni kruh. Svaki put kad ljubimo kao Isus postajemo sličniji njemu, postajemo bliže svojem ljudskom pozivu, pozivu da budemo kao naš Bog. Zato je važno u sebi osjetiti čovjeka, (svi smo ljudska bića) ali kao da svi nismo ljudi. Tko u sebi osjeti čovjeka osjetit će i čovječju glad. Ta čovječja glad je drukčija od biološke gladi. Ta glad je drukčija i potrebna joj je drukčija hrana. Nju hrani istinski Čovjek, Isus Krist. Zar svi sakramenti, osobito euharistija, nisu ta hrana kojom Isus hrani svoje sljedbenike (imitatore).

Tko se hrani božanskom hranom taj čini i božanska djela. Isusova hrana hrani čovjeka za čudesa, što znači uzvišenije činiti od gole prirode.

Da se u nama istinski rodi novi čovjek mi bi činili čudesna djela. Zar mnoga naša djela ne ostaju na razini životinja i pokazuju nas životinjskim? A istinska ljudska djela uvijek su božanska. Porodimo u sebi čovjeka pa će se u nama poroditi i Isus i Bog. U čovjeku se Bog 'rađa'. Naša je najveća muka što smo mi malo ljudi.

Često znamo reći da nam smeta ljudstvo..., nama ne smeta ljudstvo već je problem da imamo malo čovječnosti (ljudskosti). Isus nam daje Euharistiju kao hranu što je On sam ta hrana. Svakodnevni kruh pretvara u samoga sebe i hrani svoje sljedbenike kao što majka hrani svoje dijete. Euharistija je hrana gladnom čovjeku. Zato kad je riječ o hrani koju Isus nudi, ni u kojem slučaju ne treba ju poistovjetiti s običnom fizičkom ishranom. To nam je valjda svima jasno.

Opasno je u euharistiju uvesti fizicizam. Ona je duhovna hrana, nebeska hrana. Kroz cijelo Evanđelje Isus nam se otkriva kao voda žednome, kao svjetlo u tami. Isus je Put, Istina i Život čovjeku. Tko ide Isusovim putem, tko ga slijedi i 'imitira' hodiće u svjetlu. Možda na prvi pogled neće vidjeti cilj, ali hodeći Isusovim putem doći će do cilja – postat će Božji čovjek. **Marijan Jurčević, OP**

www.franjevci-zemun.com tel. 011 / 2198134

RASPORED EUHARISTIJSKIH SLAVLJA

Nedjeljom u 9, 11 i u 18 sati. Radnim danom u 18 sati.

Ponedjeljkom nema sv. mise.

Sv. Rok

Rok je rođen g. 1295. u Montpellieru, čudesno lijepom i starodrevnom gradu u južnoj Francuskoj, koji posjeduje jedno od najstarijih europskih sveučilišta, staru katedralu, muzej, galerije slika i biblioteke. Otac mu je bio grof, a njegovi su se preci borili za oslobođenje Svete zemlje. Prema najstarijem Rokovu životopisu, koji je vrijedan povjerenja, roditelji su ga od Boga izmolili učinivši zavjet. Dulje su vremena bili bez poroda, a tako su željeli djecu. Molili su i zavjetovali se i Bog im je dao sina, koji će postati slavan svetac.

On je još prije nego je navršio 20 godina ostao bez roditelja. Što je tada učinio? Prodao je sva svoja dobra, a novac podijelio siromasima te se kao siromašan hodočasnik uputio prema Rimu. Učinio je, dakle, ništa manje nego što Isus traži od svakoga tko želi biti savršen.

Sva mjesta njegova putovanja bila su ispunjena djelima ljubavi prema bolesnicima i tako se svečevo hodočašće za Krista pretvorilo u hodočašće ljubavi.

Rokova svetost bit će potvrđena još jednim dokazom: križem, patnjom. I bez toga ne može biti prave svetosti. Svetac je učenik i sljedbenik rassetoga Krista, zato mora biti dionik njegova kaleža, mora s njim piti čašu gorčine. U Piacenzi se Rok sam razbolio od kuge. Građani su ga zbog toga prognali iz svog grada i on se osjetio osamljen kao Krist na križu, ali nije očajavao. Sklonio se u jednu šumu i ondje hranio biljem, uzdajući se u Božju providnost. Neki životopisci spominju da mu je tada svaki dan dolazio jedan pas noseći mu komad kruha. Prizor su ovjekovječili toliki slikari.

Preminuvši odano u Gospodinu 16. kolovoza 1327., bi od Gospodina odmah proslavljen raznim čudesnim znakovima. No Gospodin će svoga vjernog slugu proslaviti još i više jer će ga vjernici štovati kao malo kojeg sveca.

BLAGDAN TJEDNA

Subota, 15 kolovoza,
VEL. GOSPA - UZNESENJE
BDM;

Blagdan UZNESENJA BDM - VELIKE GOSPE svečano se slavi u našoj župnoj crkvi svetim misama u 8, 10 i 18.30 sati. Pred sam blagdan bit će trodnevna duhovna priprava (od srijede do petka) koja svake večeri počinje u 18 sati s pobožnošću u čast Gospi nakon koje slijedi sveta misa. U našoj crkvi ćemo blagdan Velike Gospe proslaviti svetom misom u 9 sati a večernje svete mise neće biti.

Slijedeće nedjelje, 16. kolovoza blagdan svetog Roka bit će proslavljen svetom misom u 18.30 sati u obnovljenoj crkvi svetog Roka u zemunskom Parku.